

Manas ģimenes barikāžu stāsts /BVĢ, 6.c klase/

Manas ģimenes barikāžu stāsts.

Par barikāžu laiku es jautāju savai omei un lūk, ko man izstāstīja ome:
1991. gadā es dzīvoju Rīgā un biju bērnu kopšanas atvaļinājumā, jo man bija divi mazi bērni (2 un 6 gadi). Tas bija nemiera laiks. Vienā dienā viss sabruka un nebija saprotams - kas tagad notiks, kas būs? Es ar bērniem centos lieko reizi ārā neiet, jo tas bija bīstami. Taču vīrs pa dienu strādāja par kravas mašīnas vadītāju, bet naktī ar to pašu mašīnu dežūrēja uz Sala tilta, lai nepieļautu uzbrukumu televīzijas centram Zaķusalā. Ar nepacietību gaidīju Latvijas televīzijas ziņas par notiekošo pilsētas ielās. Kaut arī jutos nedroši par savu un bērnu nākotni šajās dienās, es cerēju, ka dzīve brīvajā, neatkarīgajā Latvijā būs labāka!
Es secinu, ka barikāžu laiks bija ļoti grūts un smags, no katra soļa bija atkarīgs vai Latvija būs brīva valsts.

Diāna Maceviča 6.c

Barikāžu laiks

Mans vectēvs bija iesaistīts barikāžu laikā. Viņš brauca uz Rīgu, lai aizstāvētu Latviju ar pārējiem pilsoņiem. Man nav īsti garšs stāsts, bet tas ir viss, kas mums ģimenē ir noticis, un es ar to arī lepojos.

Diāna Ozoliņa 6.c

Barikāžu laiks

Mana mamma Barikāžu laikā palika mājās un gaidīja savu lielo brāli, un skatījās ziņas. Mans tētis, mans opis un ome arī palika mājās un klausījās ziņas.

Einārs Jubelis 6.c

Mana vectēva pieredze barikādēs.

Mans vectēvs piedalījās barikādēs Rīgā, kur viņš aizsargāja pastu un Ministru padomi.
Kad bija vakars, bija sakurti uguns kuri, un visi sēdēja ap uguns kuru un dziedāja dziesmas. Vietējie iedzīvotāji nesa tēju un maizi, lai ir ko uzēst un dzert.

Mans vectēvs teica, ka viņi varēja braukt no rīta un vakarā braukt mājās, vai arī braukt vakarā un mājās braukt no rīta. Visi staigāja pa ielām un cerēja, ka nesāksies apšaušana.

Mans vectēvs aizbrauca mājās vakarā, kad notika apšaušana.
Mana vectēva tuvs draugs, kurš bija leitnants tika ievilkts busā, kur viņu piekāva melnās beretes, viņš tika aizvests uz slimnīcu, kad viņš tika atrasts.

Evelīna Āboliņa 6.c

Barikāžu laiks

Mani pārējie radnieki neko īsti nezin kā tur izstijās vai bija, bet mana ome zina. Viņa zina, jo viņas mamma pastāstīja kā tur bija. Tur bija tā, ka visas ielas bija sabāstas ar mašīnām traktoriem un visu ko varēja atrast. Cilvēki gaidīja dienām naktīm. Viņi bija pārsaluši, izsalkuši un nobijušies. Vakara pie uguns kura visi ar tējām un segām sēdēja dziedāja lai ātrāk pajet laiks. Bet tad uzbruka Vāciešu kara spēks un karš sākās. Daudzi cilvēki bija nošauti bērni, sievietes un vīrieši. Ķermeņi bija visur. Pats bēdīgākais bija, ka cilvēki bija aņēmti no savām ģimenēm. Bet pats priecīgākais bija ka Latvija uzvarēja un kļuva pa neatkarīgu valsti un visi bija ļoti priecīgi. Tas ir mans stāsts par barikāžu laikiem no savas omes mamma puses.

Rūta Rutka 6.c

Es izrunāju savu vecmāmiņu, jo zinu, ka viņai ir daudzi stāsti.

Tāva viņa ir pieteikusi 2. posmā. Viņa laika
 tie bija sāpīgi laiki. Visi cilvēki palīdzēja viens otram.
 kaisija, kas bija segas un tika. Mana ome ir daudzi parādījuši
 Bet pats bija visnepazīstamāks sapņotājs un viņa bija teica.
 iesāstījis visus toni. Līgo, kad cilvēki bija beidzi viņi.
 Teicu, kāna vaicās iebūva daudzi un nogalēja gandrīz
 visus cilvēkus, bet mēs izdzīvoja. Mana ome sevā dzīvi ir
 mēģinājusi ļoti daudz darīt, un viņa ir savai dēlam
 tā viņai ir bijusi vislielā prieka.

Secinājums: Es secinu, ka tagad laiki ir daudz labāki,
 un mums nav jābaidās, lai izdzīvotu, bet mēs dzīvojam
 sevās mājās, un ne par ko nākamies.

Keita Enija Platā 6.c

Ričards Brauns 6.c

Manas ģimenes barikāžu stāsts

Manas ģimenes barikāžu stāsts ir ļoti interesants, jo tas ir par to, kā mēs esam izdzīvojuši šos sarežģītos laikus. Mūsu ģimene ir ļoti spēcīga, un mēs esam vienoti, kas ir ļoti svarīgi šobrīd. Mūsu ome ir ļoti spēcīga, un viņa ir ļoti labi organizēta. Mēs esam izdzīvojuši šos sarežģītos laikus, un mēs esam ļoti pateicīgi par visu, kas mums ir noticis. Mēs esam ļoti laimīgi, un mēs esam ļoti apprecēti.

Manas ģimenes barikāžu stāsts.

Noskaidroju, ka mani abi opji un ome bija barikādēs. Opis Edgars barikādēs pavadīja nedēļu. Uz Rīgu devās no Bauskas autoostas kā šoferis ar savu autobusu. Nošķērsoja ielu, lai neviens netiktu garām. Ome bija aizbraukusi uz vienu dienu pie viņa. Viņi bija Zakusalā. Kurinājuši ugunsgrākus.

Opis Jānis devās no Bauskas Putnu fabrikas ar savu smago mašīnu. Iebraucot Rīgā, pierakstījās sarakstā un tad viņu nosūtīja uz Latvijas televīzijas ēku. Tur pavadīja divas dienas. Stāstīja, ka omītes nesa viņiem ēst, piedāvāja cimdus un siltu tēju. Atceras to laiku kā interesantu un prāto, vai mūsdienās kaut kas tāds būtu vispār vēl atkartojams. Visi cilvēki bija vienoti, vienlīdz kādas tautības tie bija. Mājās palika ome ar bērniem. Dzirdēja pa radio, ka ievainots ir Jānis Zelčs. Izrādījās, ka tas ir pavisam cits vīrietis nevis opis.

Valters Ozoliņš 6.c

Barikādes

Manai mammai bija 6 gadi. Viņa nesadāva ceļojumu uz Rīgu, jo viņai bija ļoti mazs bērns un viņa bija ļoti baidīta. Mammai bija jāatstāja bērns pie vecmāmiņas un viņa bija jāatstāja Rīgā. Mammai bija jāatstāja bērns pie vecmāmiņas un viņa bija jāatstāja Rīgā. Mammai bija jāatstāja bērns pie vecmāmiņas un viņa bija jāatstāja Rīgā.

Secinājums - ar viņa bērniem notiekams ja gan ja televīziju izslēdz un klausīs pa radio, ka mēs esam ļoti laimīgi un mēs esam ļoti apprecēti. Mammai bija jāatstāja bērns pie vecmāmiņas un viņa bija jāatstāja Rīgā. Mammai bija jāatstāja bērns pie vecmāmiņas un viņa bija jāatstāja Rīgā.

Keitija Grigalena 6.c

Es izrunāju savu mammu par barikāžu laiku. Viņa bija ļoti vaicīga. Manai mammai bija tikai 6 gadi, tāpēc daudz ko neatcerās, bet vecvecmāmiņa stāstīja, ka manās mammaš tehniskā bija kopā ar citiem sēdēja un gaidīja. Mana mamma atceras kā viņi pulcējās un atmiņā manai mammai palicis kad viņa ar savām māsām spēlējās pa radio klausījās, kā stāsta par barikādēm. Viņa teica, ka tāpēc laiks bija ļoti interesants, un ka viņai bija ļoti labi noties tālāk. Es noteikti neko tādu neapziņoju, man ļoti labi. Es secināju, ka tagad ar covid-19 ir līdzīga situācija, mēs esam klausījušies pa radio, zinās kas notiek ar visu. Mēs esam sēdēju mājās un arī esam ar visu, kas bija laime bija vienišķi sēdēja un aizsargāja katviņu.

